

”GUDS ORD BÄR ICKE BOJOR” 2 Tim. 2:9

NORDISK ÖSTMISSION

NR 4

DECEMBER 2009

ÅRG 46

Ordination (prästvigning) av Juozas Miseikis i Litauens ev lutherska kyrka.

Betraktelse:*Betlehem*

"Har inte Skriften sagt, att Kristus kommer av Davids säd och från byn Betlehem, där David bodde?"

Så frågade enligt Joh. 7:42 somliga som med hänvisning till att Jesus kom från Galileen menade, att han inte kunde vara Messias.

På flera ställen i Johannesevangeliet återges ett slags okunnighetens frågor, med vilka evangelisten antyder, att det verkliga förhållandet är ett helt annat än det som frågeställarna förutsätter. Uppenbarligen är den fjärde evangelisten själv medveten om att Jesus verkligen i en viss mening kommer från Betlehem. Annars hade han säkert inte återgivit hänvisningen till att Messias enligt Skriften skall komma därifrån. Det förhåller sig alltså inte så som man ibland kan få höra, att traditionen om att Jesus blivit född i Betlehem "bara" återges av två evangelister: Matteus och Lukas. I Gamla testamentet är det framför allt i tre sammanhang som staden Betlehem är viktig.

I Ruts bok, som antagits vara skriven redan omkring år 1000 före Kristi födelse, berättas det om Rut och hennes svärmor Noomi, som kommer till Betlehem efter att under lång tid ha vistats i Moabs land. I Betlehem ingår Rut äktenskap med Boas. De båda får en son som tilldelas namnet Obed. Denne blir kung Davids farfar. Såsom vi kan läsa i 1 Sam. 16, var

det även i Betlehem som David växte upp. Hans far hette Isai, varför Jesus i den gamla versionen av julpsalmen "Det är en ros utsprungen" säges vara av "Jesse [det vill säga Isaïs] rot och stam".

En tredje gång som Betlehem står i centrum är när profeten Mika profeterar om en framtida härskare som skall födas i Betlehem. Det är den profetia som de skriftlärde enligt Matt. 2:6 hänvisar till, då de av Herodes den store blir tillfrågade om platsen för Messias födelse: "Och du Betlehem, judiska bygd, ingalunda är du minst bland Juda furstar, ty av dig skall utgå en furste som skall vara herde över mitt folk Israel."

Förutom att vi i denna profetia får veta, att Messias skall födas i Betlehem, får vi alltså även reda på att han skall vara *herde* för Israels folk. I Wallins kända julpsalm står det: "Han själv vår herde vara vill" (Sv. ps. 119, v. 4). Jesus säger om sig själv i Joh. 10, att han är den gode herden, som inte bara skall vakta sin hjord utan även ge sitt liv för den.

Slår vi upp den av Matteus citerade profetian hos Mika själv, finner vi också, att det står om härskaren som skall födas, att hans härkomst är från "urtid, från evighets dagar". Detta låter oss ana den djupa hemligheten angående Messias person. Jesus säger i Joh. 8:58, med tydlig anspelning på det gudomliga namnet: "Förrän Abraham blev till, ÄR JAG." Här får

frågan, varifrån Jesus kommer, ett svar, inför vilket betydelsen av både Betlehem och Nasaret förbleknar, ett svar som också ledde till att man

tog upp stenar för att kasta på honom (Joh. 8:59).

Rune Söderlund

Ordförandens spalt

Ännu ett år börjar lida mot sitt slut. När ni läser detta är det snart jul och vi får återigen höra om det som hände för över 2000 år sedan i Betlehem då "Ordet blev kött". På nytt blir vi påmind om det som är själva förutsättningen för vår mission. Om inte Gud själv hade blivit människa och om inte han hade tagit på sig alla våra synder och lidit för dem på Golgata kors då hade Nordisk Östmission liksom alla andra missionsorganisationer inte haft något existensberättigande. Men eftersom nu detta har hänt då har alla missionsorganisationer en mycket viktig uppgift nämligen att hjälpa till att sprida kunskapen om Honom. I vårt fall till människor i Östeuropa och Asien. Tyvärr har inte alla missionsorganisationer insett detta. Eller många som en gång insåg det, har istället glömt eller tappat tron på det. För många tidigare missionsorganisationer har det viktigaste blivit att hjälpa människor i nöd, eller att engagera sig i mänskliga rättigheter. Jag menar inte att man inte skall ägna sig åt att hjälpa människor i jordisk nöd. Nej, tvärtom hjälper vi ju gärna till även i det som hör jorden till. Men detta

måste alltid komma i andra hand och inte bli högsta prioritet. Tyvärr är det många missionsorganisationer, framförallt i västvärlden idag, också de som tillhör de stora kyrkornas missioner, som helt har tappat grunden och som har gått över till att bli allmänna hjälporganisationer. Man vill inte ens kännas vid ordet mission. Som en motvikt mot detta har ett antal svenska organisationer inlett ett samarbete. Det första steget i detta samarbete har blivit att ge ut en gemensam broschyr där alla organisationer presenteras. Organisationerna är Evangelisk Luthersk Mission – Bibeltrogna Vänner, Evangelisk Litteraturmission – Scriptura, Församlingsfakulteten, Källan, META, SELMA och Nordisk Östmission. Rubriken för broschyren är "Mission att sprida evangeliet om Jesus världens frälsare". Vill ni ha en eller flera ex av denna broschyr, så här av er till mig.

Att Nordisk Östmission också kan engagera sig i mänskliga rättigheter berättade vi i förra numret. Boris Moser i Moldavien har suttit i fängelse i ca ett år nu orätfärdigt ankla-

gad för att ha förskingrat pengar. Vi försöker nu få organisationer som har som sitt syfte att bearbeta sådana frågor att engagera sig i fallet. Bed för Boris Moser och för det moldaviska folket.

Så vill jag tacka alla trogna läsare, gåvogivare, medarbetare och förebedjare för det gångna året och önska er alla en riktigt god JUL och ett gott nytt år i vår Frälsares namn.

Martin Wihlborg

Resmål: Gammalsvenskby

NÖ-tidningen uppmärksammar att det gått 80 år sedan svenskbybornas stora utvandring från Ukraina med denna artikel av en som nyligen besökt byn vid Dnjepr.

Att träffa andra svenskar när man är ute och reser är inte helt ovanligt. Mestadels, för att inte säga alltid, handlar det då om svenskar som är på resande fot alternativt tillfälligt bor utomlands under några år. Men att träffa bofasta svenskar med en månghundraårig lokal historia, boendes i en by med svenskt namn och som därtill firar evangelisk-lutherska gudstjänster i sin kyrka hör definitivt inte till vanligheterna. Under några dagar i augusti var undertecknad tillsammans med en vän i Ukraina och besökte bl.a. Gammalsvenskby.

Det första som slår en när man närmar sig Gammalsvenskby är hur vackert det lilla samhället ligger. Platsen är södra Ukraina inte långt från Svarta havet. Floden Dnjepr rinner sakta fram längs med byn för att längre söderut mynna ut i Svarta havet. I höjd med byn är floden bred, nästan som en mindre sjö, p.g.a. ett kraftverksbygge nedströms för några decennier sedan. Då steg vattennivån med mellan tio och tjugo meter varvid delar av Gammalsvenskby hamnade under vatten. Som väl var klarade sig kyrkan, även om den ligger

oroväckande nära vattenbrynet idag. Men hur kommer det sig då att det bor svenskar här? Det hela började för drygt 200 år sedan, närmare bestämt våren 1782, då den ryska kejsarinnan Katarina II förvisade ca 1000 svenska bönder från Dagö utanför Estlands kust till det som skulle bli Gammalsvenskby. I mestadels regn och snö fick de gå den 200 mil långa vägen till en för dem helt okänd plats. Anledningen till att de blev förvisade var att Katarina II ville kolonisera nyerövrade turkisk mark. Efter en inledande kräftgång

rotade sig svenskarna på platsen och lyckades bevara såväl sin svenskhet som sin evangelisk-lutherska tro. Runt år 1930¹ flyttade ca 900 bybor till Sverige efter egen begäran, men bara något år senare återvände ca 250 av dessa. De kände sig mer hemma i Gammalsvenskby än i det ursprungliga ”moderlandet” Sverige. Idag har svenskätlingarna till stor del assimilerats i det ryska, sedermera ukrainska, samhället. Dock finns fortfarande några kvar som talar svenska.

En av dem är Elsa Kozenko. När vi träffar henne en tidig kväll, knackar vi oanmälda på porten till hennes lilla hus. Strax kommer en äldre kortare dam och öppnar varvid vi presenterar oss. När det går upp för henne att vi kommer från Sverige skiner hon genast upp och bjuder in oss på vattenmelon och saft. Det språk Elsa talar är inte den svenska vi talar idag. Det är gammalsvenska. Förvisso krävs upprepningar och förtydliganden, men vi förstår varandra. Det dröjer inte länge innan vi sitter försjunkna i samtal om Sverige, historien, samhällsutvecklingen men inte minst även vår Kristus-tro. Just tron är något som Elsa återkommer till ständigt. Hon påpekar ofta och gärna vikten av den evangelisk-lutherska tron. Även om svenskbybornas ursprungliga kyrkobyggnad tagits över av den ortodoxa kyrkan (och bl.a. fått den karaktäristiska lökkupolen byggd mitt på kyrkskeppet) kan de lyckligt-

vis fortfarande fira evangelisk-lutherska gudstjänster i en annan kyrka². En annan sak som skiner igenom hos Elsa är hur tacksam mot Gud hon är. Lite då och då i samtalet kommer ett ”Gud vare tack” från hennes läppar. Som besökande från Sverige kan man inte undvika att reflektera över detta. Ingen djupare analys krävs för att komma fram till att det på i stort sett alla områden i rent världsligt avseende borde vara vi, besökare från Sverige, som har desto mer att tacka för. Men så tycks det ju också vara en andlig sanning att vi av ”välfärden” övergödda ofta glömmer att vara tacksamma över det enda viktiga här i livet; frälsningen genom tron på Jesus Kristus. Allt detta av nåd. När kvällen nalkas blir vi erbjudna sovplats för natten. Innan vi somnar tänker vi nog båda samma sak: här kommer vi två svenskar, totalt okända för dessa människor, vi blir inbjudna att äta och sova, tid avsätts för oss. Bibelns ord om gästvänlighet känns träffande.

När vi nästa dag sätter oss i bilen och styr vår färd vidare mot Odessa och Kiev, kastar jag en blick i backspeglarna när vi lämnar byn. På skylten i backspeglarna står det med fina bokstäver Gammalsvenskby. Även idag har vi något i vårt moderna Sverige att lära av Gammalsvenskby...

Anders Svensson
(årgång 1978)

¹ Man kom till Sverige 1 aug 1929.

² Något nedströms floden i Schlangendorf. Bägge byarna räknas nu till Zmijivka.

NORDISK ÖSTMISSION

*Välkommen till Gammalsvenskby!
Obs att Ukraina och Sverige har
samma färger!*

*Elsa Kozenko med artikelförfattaren
från landet långt borta där
hon en gång döptes – Sverige.*

*Farväl Gammalsvenskby! Utsikt över
fälten ned mot Dnjepr. Kyrkan i Schlang-
endorf (tillhör DELKU) skimtar.*

Iran i brännpunkten

Som en följd av splittringen mellan de liberala och fundamentalistiska islamska grupperna fortsätter förhållandena i Iran att vara mycket spända. Dessa grupper träter öppet med varandra och anklagar varandra att inte vara tillräckligt islamska. Eftersom de hungrar efter makt utför de många orättfärdiga handlingar i Allahs namn, för att befästa sin kontroll över folkmassorna. Till och med några av de religiösa ledarna är mycket högljudda i sina anklagelser mot offentlig korruption, valfusk samt tortyr mot och våldtäkter på frihetsberövade protesterande. Kraftåtgärderna mot protesterande, massarresteringarna, det uppseendeväckande stora antalet avrättningar, visar att regeringen förtvivlat försöker behålla kontrollen. Det har endast gått att hindra oppositionens framsteg genom arresteringar, långvariga frihetsberövanden, stränga straff och censur.

Vad har följden blivit? Folk, som har brukat lita på sin högste ledare, Ayatolla Khamenei, hans myndighet och godhet, har sedan det allmänna valet i somras misstrott honom. De ropar t.o.m. ”död åt ayatollan” på gatorna. Många av ”revolutionens barn” fortsätter att fjärra sig själva från islam. På grund av denna otillfredsställelse med islam har under dessa månader antalet åhörare av våra evangeliska

program ökat. Myndigheterna har stramat åt begränsningarna för media, varför fler människor vänder sig till kortvågsradio för att få reda på något.

Revolutionsgardet har utfärdat stränga begränsningar för befolkningen, de kristna inräknade. Förföljelserna har stegrats och flera husförsamlingsledare sitter fortfarande i fängelse. Här finns Maryam, 27 år och Marzieh, 30 år, som hållits fängslade i Evin-fängelset sedan den 5 mars p.g.a. sina kristna aktiviteter. När det bäge kvinnorna vägrade att återvända till islam, sände domaren tillbaka dem för att de skulle tänka över vad de gjorde. Kvinnorna har hälsoproblem, men har inte fått någon medicinsk vård. På grund av det kraftiga trycket under de senaste sex månaderna har många kristna lämnat Iran. Somliga hade medverkat i evangelieförkunnelse och församlingsarbete, men kände att de inte kunde fortsätta med sin tjänstgöring. På grund av sin kristna verksamhet har de förhörts, hotats, till och med fängslats och slagits. Efter att en broder hade fått sin bild tryckt i en lokaltidning och fått sitt förkunnarbrott beskrivet, hittade han inte ens ett ställe att hyra. På grund av att han var under övervakning, kände han att han utsatte sina medbroder i tron för livsfara om han stannade hos dem. Den

husförsamling som han lämnade känner saknad när de ingen ledare har.

Den 30 oktober 2009 tvingades huvudförsamlingen för "Assemblies of God" i Teheran att avbryta fredagsgudstjänsten, för att undvika att fullständig stängning. Myndigheterna håller på att med att beslagta "Missionsträdgården" från den evangeliska kyrkan.

Det är goda nyheter att många fler iranier är öppna för Jesu Kristi evangelium, och fler blir kristna. Gud bygger husförsamlingar över hela Iran. Här är några utdrag från lyssnarbrev, som återspeglar denna öppenhet.

Hälsningar till er kära människor, som arbetar så hårt för att förse oss med de persiska radioprogrammen Evangeliets röst! Jag är, i likhet med resten av det persisktalande folket, Gud tacksam över att ha Jesu Kristi sanna lära från en lärare som er, som tror på Jesus Kristus. I vårt land har vi mycken falsk undervisning om kristendomen... Ert program hjälper oss att förstå sanningen.

Jag har en fråga: Om jag vill bli en kristen, vad skall jag då göra? Måste jag helt förneka min religion, eller kan jag behålla bägge två? Jag vill följa och tjäna Gud. Jag vill bli en god människa, så jag vill vara säker på att jag följer den sanne Guden och god undervisning.

*

Jag är en iransk muslim. Jag hade möjlighet att höra ert program när

jag bodde i Dubai. Jag bodde där i nio år. I likhet med tusentals iranier här, arbetar jag hårt för att få ett bättre liv. Ni håller nog med om att livet inte bara handlar om arbete, utan att det finns en Gud, vilken vi skall följa och lyda.

Jag hörde er undervisa om David i ert radioprogram. Jag förvånades över att ni talade om denne gudsmans synder. Hur är det möjligt att en gudsmän syndar? Jag tänkte att man måste vara helig, och att det är därför som man kallas en gudsmän. Var vänlig berätta för mig hur jag kan tro att Gud skulle vilja använda en människa som David som, enligt er heliga bok, begick en synd. Jag märker att ni sade att David gjorde bättring och att Gud förlät hans synd. Det är svårt för mig att godta det.

Snälla, sänd mig en del litteratur och er heliga bok, om ni kan.

*

Hälsningar i Guds namn, honom som jag verkligen älskar... Nyfikenhet finns i varje människas natur. Därför söker alltid människan att utöka sin kunskap. Under några dagar har jag lyssnat till ert program, och jag har blivit mer nyfiken. På grund av detta har jag skrivit detta brev, för att få mer upplysningar. Jag skulle vilja få all litteratur som ni har. Var inte som alla andra, utan tala om för mig vad som är rätt och vad som är fel. Jag vill själv förstå sanningen. Kanske skriver jag på det här sättet eftersom

NORDISK ÖSTMISSION

jag är en muslim.

Jag har ansträngt mig för att finna litteratur, som inte ger en snedvriden bild, men jag har inte hittat någon. Förhoppningsvis kan ni förse mig med stoff, så att jag kan läsa ting från er synpunkt. Tro inte att jag vill bli en kristen. Jag är en god muslimsk man och en vanlig person, som är mycket nyfiken och som vill lära mer. Snälla ni, skriv till mig och förse mig med litteratur.

*

Med hälsningar till er som talar om den allsmäktige Guden. Jag ber att Gud skall skydda och välsigna er varje dag. Jag har lyssnat till ert program de senaste två månaderna. Jag och min familj har verkligen fått välsignelse av det. Ni har undervisat oss många saker om livet. Vi tar emot det ni har delat med er av, men vi har många frågor. Förhoppningsvis kan ni hjälpa oss att förstå.

En del av Jesu anspråk begriper vi inte. Hur kan jag godta att han är Guds Son eller allsmäktig Gud? I ett av era program sade ni att Han är Gud som har uppenbarat sig själv för människorna. Varför ville Gud göra detta? Behöver han det? Det är svårt för mig att föreställa mig att den allsmäktige Guden skulle bry sig om en sådan liten värld, och så onda människor, som i Guds namn gör så fruktansvärda saker. Om jag tror att Gud kom till denna värld, skulle jag tro att världen skulle ändras. Gud är mäktig nog att ändra hela världen

utan att ens komma till denna värld. Det vore tacksamt om ni kunde skriva till mig och förklara för mig den lära ni har i kristendomen. Vi fylls av islamsk lära varje dag, i skolan, på gatan och i radio. Ert program är enastående eftersom ni delar med er av er tro, men inte klandrar vår religion. Gud uppfylle er med styrka att hjälpa återstoden av Irans folk att finna sanningen och bli heliga som Jesus.

Vänligen, tacka Gud för vad han gör i den persisktalande världen, och bed honom att skydda de kristna där, och göra dem till ett kraftfullt vittnesbörd inför deras grannar, med följden att många fler människor blir kristna. Bed att de nyomvända skulle möta andra kristna, lita på varandra och få tillfälle till gemenskap! Bed att kristna skall få förvärvsarbete, särskilt i ljuset av den höga inflationstakten! Det finns en hunger efter Guds ord, men biblar är olagliga i den persisktalande världen. Bed att varje människa som vill ha en bibel, skulle få en! Bed att varje husförsamling skulle få ett gott ledarskap och tillräckligt med psalmböcker för alla medlemmar! Bed att Gud utbreder sitt rike!

Tony

Övers. A.E.

P.S. NÖ har bekostat tryckningen av den persiska översättningen av Josef Imbergs bok "The Way of Life".
Red.

Kära bedjare!

Följ med oss för att träffa familjen Morad. Alla fyra familjemedlemmarna är spända på att resa utanför Iran, inte för semester, utan för en bibelkonferens. Den finaste delen av resan kommer en dogdustjänst att vara.

Men jag har haft för bråttom. Tillåt mig att föreställa er far Mohammad i 60-årsåldern, mor Farrokh i 50-årsåldern, den stilige sonen Afshin, som snart är 30 år samt Parveen, den vackra dottern, omkring 25 år gammal. Morads är en tätt sammanvävd familj, men så har inte alltid varit fallet. Mohammads knarkmissbruk, som ledde till att han blev en betydande knarkhandlare i ett stort gäng, orsakade stora bekymmer för Farrokh och barnen. Av och till misslyckades hon att hålla familjen samman, även om hon troget bad Allah om hjälp. Lyckligtvis hade hon ett säkert arbete som rektor, men många gånger var det svårt för henne att koncentrera sig på arbetet.

Då hände något ovanligt för Mohammad. Han mötte två missbrukare, som visade honom ett radioprogram som hade orsakat omvälvande förändringar i deras leverne. De har blivit fria från sitt missbruk och hade blivit ansvarstagande familjefäder. I hemlighet började Mohammad att lyssna till kristna radioprogram på persiska, som sändes på kortvåg. Dessa talade rakt in i hans hjärta. Hans vänners vittnesbörd och det som han lärde sig av programmen

orsakade att Mohammed förstod att hans knarkaffärer inte skulle tillfredsställa hans hjärtas djupa behov, utan att Jesus skulle kunna ändra hans liv och tillgodose dessa behov. Mohammad blev kristen.

Mohammad förändrades, men det var inte förrän han anförtrorde Farrokh att han hade blivit kristen, som hon förstod varför han inte längre sysslade med knark. Olyckligtvis hade Farrokh sårats så djupt, att hon var misstänksam mot förändringen hos Mohammad, och avvisade den nya tron, som han så översvallande berättade om för sin familj. Faktiskt hade hon nu en orsak till skilsmässa. Landets lagar tillåter äkta män som inte är nöjda med sina hustrur att skiljas, men sällan det omvända. Emellertid tillåter domstolen automatiskt skilsmässa om den äkta mannen blir kristen.

Under tiden hade Afshins studier lyckats, och han hade blivit en av de få som utvalts att studera vid det närmaste universitetet. Men livet vid universitetet var inte vad Afshin hade föreställt sig, och han blev nedslagen. Han bar bara svarta kläder och drog sig helt undan folk. När han uttryckte sina självmordstankar för sin familj, blev Farrokh så bekymrad att hon reste för att bo tillsammans med honom.

Mohammad visste att bara Jesus kunde hjälpa Afshin. Han gav honom Jesusfilmen, och han bad honom att

NORDISK ÖSTMISSION

lyssna på kristen kortvågsradio. Afshin såg filmen och lyssnade tillräckligt på programmen för att bli mycket intresserad av kristendomen. Under ett helt år var hans viktigaste sysselsättning att spela in programmen och lyssna på dem gång på gång. Slutligen berättade han för Farrokh att han önskade bli en kristen. När hon såg hur Afshin hade fått tillbaka livsmodet, bestämde hon sig för att Gud, som hade förändrat honom, var den Gud hon skulle vilja följa. Sex månader senare blev också Parveen kristen. Nu blev Morads en tätt sammanvävd familj. De kände inga andra kristna är de bägge f.d. missbrukarna och deras familjer, samt en kristen ledare från en annan del av landet som hade besökt dem sedan de kommit i förbindelse med producenten för programmen.

Har det varit roligt att träffa Morads? Nu tar vi oss till deras dop, som ägde rum i en kyrka nära oss denna söndagkväll. Kyrkans pastor tillät att använda deras byggnad och fyllde vatten i dopgraven. Några konferensdeltagare var närvarande. På konferensen hade vi förmånen att ha en baptistpastor från Irland som höll bibelför-

klaringar. Pastor David gladdes åt att få vara en del av familjen Morads dop. Det var en glädjefylld stund med lovprisning av Gud.

Innan ni lämnar oss, låt mig som hastigast föreställa Nilo och Saj för er. Nilo växte upp i ett kristet hem, men inte Saj. Bägge två blev kristna som unga vuxna och möttes i några husförsamlingar i deras stad. De har lärt känna varandra bättre genom att delta i bibelkonferenser under senare år. Nu kan ni lyckönska dem, eftersom de alldeles nyss har annonserat sin förlovning. Det är en utmaning för dem att de inte tillåts ha en kristen vigsel i sitt hemland eftersom Saj är från en muslimsk bakgrund. Vi hoppas att få inbjuda dem till en konferens nästa år, under vilken vi kommer att ha ett kyrkligt bröllop för dem, i tillägg till den borgerliga vigseln.

Var snälla att be för Morads, för Nilo och Saj och för de kristna i den persisktalande världen. Bed att fler blir kristna och aktiva medlemmar av husförsamlingarna.

Tillgivna

Tony och Iris.

Detta rundbrev har översatts av A.E.

Brev från Litauen till NÖ:s ordförande

Käre broder Martin Wihlborg.

Än en gång: tack så mycket för er missionsverksamhet i Litauen och Vitryssland! Jag vill meddela er att pastor Ricardas Doksas den 4 oktober installerades i kyrkoherdeämbetet i S:t Petri och Pauli ev. luth. församling i Polock. Installationsgudstjänsten hölls av Mindaugas Sabutis, biskop i Litauens evangelisk lutherska kyrka samt av Wladimir Meyersohn, ledare av lutherska kyrkan i Vitryssland. Pastor Ricardas Doksas, som är biträdande pastor i Vilnius' evangelisk-lutherska församling kommer att regelbundet besöka församlingen i Polock för gudstjänster, själavård och administrativa uppgifter. Hans närvaro är en mycket viktig del av Litauens evangelisk luthersk kyrkas initiativ att utveckla den lutherska

kyrkan i Vitryssland.

Vidare skulle jag vilja berätta att pastor Juozas Miseikis stadigvarande har bosatt sig i Birzai. Därifrån betjänar han ytterligare två församlingar i den norra delen av Litauen. Efter årtionden är församlingen och Litauens ev. luth. kyrka mycket glada över att ha en ordets tjänare, som bor mitt ibland dem, och som kan betjäna dem inte bara tillfälligt, utan dagligen.

Ovan nämnda steg hade varit omöjliga utan ert broderliga stöd. Jag önskar er och er organisation Guds rika välsignelse i allt ert arbete och alla era uppgifter.

Er broder i Kristus

Biskop **Mindaugas Sabutis**

Övers. A.E. Anm. Orten Polock synes vara det samma som Polotsk eller Polatsk.

Från ordinationen av Juozas Miseikis.

NORDISK ÖSTMISSION

Efter installationen av pastor Ricardas Doksas i Polock (Polotsk)

Blivande kyrka i Mazolovo.

Nattvard i Vitryssland.

Den lutherska församlingen i Mazolovo i Vitryssland samlad (år 2007).

Senaste nytt från Vitryssland

I NÖ 1/2009 berättade Chester Åhsberg från NÖ:s styrelse om en resa till Vitryssland. Hur har det gått sedan detta besök? Jo, den lutherska församlingen i Mazolovo har nu äntligen kunnat köpa en egen kyrkobyggnad. Den är tillräckligt stor för gudstjänstrum, församlingssal, barn- och ungdomsverksamhet, teologiskt bibliotek och kontor. Byggnaden ligger centralt i Mazolovo och kan även bli till nytta för andra församlingar i Vitebskregionen. Eftersom NÖ har bidragit med pengar till detta projekt, har vi bearbetat denna artikel av Magnus Skredsvik och Per-Anders Grunnan, två med stort engagemang för just Vitryssland. NÖ:s stöd motiverar tryckning här, även om texten redan varit med i ett annat blad. Som på en del andra ställen i Öst är det inte helt lätt att få en överblick över lutherdomens alla små grupper, men gemensamt för många kristna i Vitryssland är, att de lever under myndigheternas något godtyckliga maktutövning.

År 2002 uttryckte biskop Aarre Kuukauppi, från Ingermanländska kyrkan i Ryssland, en önskan om att hans vänner i Sverige skulle försöka bistå de lutherska församlingarna i Vitryssland, eftersom deras behov är mycket stora. Kontakter upprättades och den första kursen hölls för församlingsaktiva från dessa församlingar 2003. Besök har sedan gjorts åt båda håll, främst har det handlat om församlingarna i Stigen och i Skepplanda pastorat. Senast 2007 hölls en kurs i Lane Ryr för en större grupp från Vitryssland. Evangelisk Litteraturmission – Scriptura och vitryska lutheraners förlag ”Goda böcker” har gett ut en rad böcker som nu används i församlingarna. Man har t o m en bokhandel på nätet, där man kan beställa böcker. Ingermanländska kyrkan har också fått delar av boklagret

för att sprida runt om i Ryssland. Stigens kyrka och föreningen Vitrysslands vänner (med säte i Skepplanda) har samlat ihop en grundplåt för husinköpet, som har kompletterats med ett lån och en gåva från Nordisk Östmission och anslag från lutheraner i USA. Det pågår också ett diakonalt projekt i Mazolovo för att ta hand om ungdomar från utsatta familjer.

Ett genombrott

För de församlingar som är med i nätverket ”Vitrysslands lutherska missionsgemenskap” är detta den första kyrkobyggnaden. Köpesumman är 47 000 euro. I Mazolovo har församlingen samlats i vardagsrummet hos en av församlingsmedlemmarna. I Vitebsk har man i flera år firat gudstjänst i garaget hos pastor Valerij Hryhoryk. I Minsk har man samlats i

privata hem. I Polotsk och en del byar har man också samlats i bostadshus. I staden Orsja hade man en lokal, men plötsligt kom den politiska polisen för ett antal månader sedan till församlingen och förbjöd dem att samlas där, eftersom lokalen inte var godkänd som kyrkolokal. I Orsja hade man ett väl utvecklat söndagsskolarbete, som nu blivit ytterst svårt att upprätthålla i privata hem. För alla dessa församlingar är byggnaden i Mazolovo en stor uppmuntran och möjlighet att känna att den lutherska kyrkan i Vitryssland är på väg att repa sig efter cirka 90 års ateism och förtryck, inre söndring och internationell övergivenhet. Ovan nämnda missionsgemenskap har som ambition att försöka skapa enhet på Bibelns och bekännel-

sens grund, vilket sker genom att man erbjuder alla lutherska församlingar sina böcker och tidningar. Det är ett viktigt och missionsstrategiskt arbete som pågår och som behöver vår förbön och vårt fortsatta stöd.

Mazolovo församling

Församlingen i Mazolovo har nu kapacitet att inte enbart betjäna sina egna medlemmar utan också andra församlingar. Man har nu kommit in i en ny fas i återuppbyggnaden och kan på så vis bidra till att en stabilare kyrklig tradition byggs upp, med söndaglig gudstjänst, bibelundervisning, diakoni och inbjudande mission.

Per-Anders Grunnan
Magnus Skredsvik
Bearb. Red.

Baltiska biskopar

NÖ är i sin mission inriktad österut. Vårt samarbete sträcker sig fr.a. till olika lutherska kyrkor. I Baltikum finns sådana kyrkor i Lettland, Estland och Litauen. Det finns biskopar i alla de tre litet större kyrkorna av den augsburgska bekännelsen. Ärkebiskopen av Riga har besökt NÖ:s årsmöte två gånger. Det är glädjande att de lutherska kyrkorna i Baltikum samarbetar sinsemellan, och att Kristi kyrkas internationella karaktär märks i de helt olika språk man talar, estniska å ena sidan och litauiska och lettiska å andra sidan. Från ett nyligen timat baltiskt biskopsmöte i Tallinn har vi fått uppmuntrande signaler om att man i sin iver att missionera här i världen hävdar sann kristen lära och kristen etik. Man driver en sedan den

första kristna tiden hävdvunnen linje i fråga om äktenskapet, för att nu nämna något. NÖ vill sprida Guds ord, och vi är därför glada när de, emot vilka vi riktar vårt arbete också håller fast vid Ordet. Sammanlagt var det sju som skrev under biskopsbrevet, nämligen från Lettlands ev. lutherska kyrka ärkebiskop Janis Vanags, biskopen av Daugavpils Einars Alpe samt biskopen av Liepaja Pavils Bruvers. Från Litauens ev. lutherska kyrka kommer biskop Mindaugas Sabutis, och från Estniska ev. lutherska kyrkan ärkebiskop Andres Pöder, ärkebiskop emeritus Kuno Pajula samt biträdande biskop Einar Soone. Mer om Baltikums lutheraner kan man läsa i NÖ 1/04 och 2/04.

A.E.

Transporter till Rumänien

I somras bistod NÖ den rumänska ortodoxa församlingen i Göteborg med en hjälptransport till Rumänien. Vi har fått följande tackskrivelser, som vi vidarebefordrar till våra läsare och givare.

Kära bröder och systrar!
Jag vill tacka Er för hjälpen, som vi fått från Er, och som skickats till rumänska ortodoxa församlingen Rodica Mosoiu i Bukarest i Rumänien. Era gåvor delades ut särskilt till romska familjer i denna församling, och till andra familjer i grannförsamlingarna. Jag bifogar ett tackbrev från församlingarna, som fått Era gåvor.

Må Gud sända sin nåd och sina gåvor över alla som jobbar på och för Nordisk Östmission.

Gud välsignelse över Er alla.

Culai Enache
kyrkoherde

lats ut till fattiga medlemmar av vår församling, de flesta romer. Andra romer i andra ortodoxa församlingar i Bukarest har också fått del av er humanitära hjälp.

Vi skulle vara mycket tacksamma om ni kunde fortsätta att ge humanitär hjälp, eftersom det finns många fattiga människor i vår och andra församlingar i Bukarest i behov av hjälp, framförallt romer.

Vi vill tacka alla som arbetar inom Nordisk Östmission.

Vi ber att Gud skall ge er god hälsa och ett långt rikt och välsignat liv!

Gud välsigne er alla.

Marian Enache
präst

Från Rodica Mosoiu har vi fått följande tackbrev:

Bröder och systrar i Kristus!
Den rumänska ortodoxa församlingen "Rodica Mosoiu", Baiculuigatan 53, sektor 3, Bukarest, Rumänien tackar innerligt varmt för den humanitära hjälp som ni så vänligt sänt oss genom prästen Culai Enache i den rumänska ortodoxa kyrkan i Göteborg.

Denna humanitära hjälp har de-

P. S. I början av oktober var vårt lager i Solberga fullt upp till taket och vi behövde snabbt sända en transport för att bereda rum. Vi planerade två transporter till Ukraina, men de har blivit fördröjda på grund av byråkratin därborta. I stället gick en stor transport på 22 ton till hjälpbehövande i Rumänien. Nu behöver vi ny påfyllning i lagret!

B W

Föreningen Barnens Ambassad får ny styrelse

I våras fick vi, Carlos och Jennifer Ravstam samt Johanna Lundkvist, förtroendet att ta över arbetet med föreningen Barnens Ambassad i Sverige. Föreningen jobbar med att organisera insamlingsarbetet till Mirjam och Boas Adolphis verksamhet i Ukraina, bl a barn/rehabiliteringshemmet Vännernas Hus, som flera av er säkert känner till.

Det känns väldigt bra att nu mer konkret kunna hjälpa till i detta arbete som ligger oss så varmt om hjärtat. Vi har känt för Mirjam och Boas och barnen i Ukraina en längre tid så det känns naturligt att ta detta steg. Vi vill jobba mot att profilera verksamheten ännu tydligare och intressera fler understödjare. Det är vår förhoppning att alla ska känna sig nära verksamheten och delaktiga i arbetet.

Vi vet att Nordisk Östmission troget varit med och stöttat arbetet genom åren, bl a med barnens sommarläger och vi vill passa på att tacka så mycket för dessa bidrag och hoppas att Ni vill vara med även i fortsättningen!

Nordisk Östmission har också varit en starkt bidragande orsak till att vi är där vi är idag vad det gäller vårt engagemang för barnen i Ukraina. Jennifer var med på er hjälpsändningsresa till Ukraina och Moldavien sep – 02 och träffade då Mirjam och Boas.

Följ gärna vårt arbete samt livet i Vännernas Hus på bloggen eller hemsidan:

Mvh

Jennifer Ravstam - ordförande
Carlos Ravstam – sekreterare
Johanna Lundkvist - kassör

www.haver.info

<http://barnensambassad.wordpress.com>

Mannen på bilden är Carlos Ravstam, och pojken namn är Sacha. Han bor på Vännernas hus.

En bild från byn Piski, där Barnens ambassad har Vännernas hus. Jennifer är kvinnan t.v. Hon är här tillsammans med Igor och Tanja, som bor i Vännernas hus. Den andra kvinnan heter Lida.

Pröva Kyrka & Folk!

Du får 10 nummer för
endast 50 kr

Kontakta vår expedition:

- Tel: 031-707 42 93
- Fax: 031-707 42 95
- expedition@kyrkaochfolk.se
www.kyrkaochfolk.se

**En annan röst,
en annan blick**

Nytt från Odessa

I ett e-postbrev från Odessa berättar Alexander Gross en del nyheter. Först tackar han för pengar från NÖ till lägergården i Petrodolina. Han är själv från och med 1 september ansvarig för barn- och ungdomsarbetet i DELKU (Ukrainas tyska evangelisk-lutherska kyrka). Han och hans familj kommer att flytta till Petrodolina till våren. Under tiden bor de i den lägenhet som Viktor Gräfenstein har använt för sin församling (SELKU, Ukrainas evangelisk-lutherska kyrkosynod), och som en hel del folk från NÖ har besökt under årens lopp. Gräfensteins församling och kontor har istället flyttat till S:t Pauli kyrko-

centrum snett över gatan. Detta centrum tillhör DELKU och ligger nära kyrkan som var avbildad på förra numrets framsida. DELKU upplåter alltså rum för SELKU! Man har haft en gemensam sammankomst kring söndagsskolan, med 30 deltagare,

och Alexander hoppas att man skall ha ytterligare samarbete.

F.ö. har Andreas Hamburg blivit pastor i Odessa. Som ersättare i Charkiv har pastor Fechtel installerats.

A.E.

Hur klarar sig letterna?

Den frågan är det nog många som ställer sig i dessa dagar, med tanke på allt som har framkommit i nyheterna det senaste året. För att få förhållandena i det lettiska samhället belysta, och för att få reda på hur "krisen" påverkar Kristi kyrka i letternas land, har vi fått lov att använda oss av en intervju med en av Lettlands evangelisk-lutherska kyrkas pastorer, nämligen Hans Jönsson (Hanss Jensons på lettiska). Han har överblicken eftersom han är ansvarig för kyrkans finansavdelning. NÖ:s egna anslag eller förmedlade pengar har mest gått till litteraturprojekt och till församlingar i Livland (norra delen av Lettland), där bland annat NÖ:s utsände Magnus Olsson är kyrkoherde.

Många i Lettland har drabbats av arbetslöshet och sänkta löner till följd av den ekonomiska krisen. Samtidigt är kyrkans medlemmar generellt mer medvetna och traditionellt kristna värderingar är fastare bland folket än t.ex. i Sverige. De största förändringarna i ekonomin synes medelklassen ha råkat ut för, medan de fattiga är vana vid sin fattigdom och de rika brukar klara sig.

Ökad fattigdom

Den ekonomiska krisen har drabbat Lettland hårt. Hans Jönsson ger några exempel på hur den påverkat människors vardag.

– Det är väldigt många som har fått sänkta löner. Lärare och sjuksköterskor från 30-50% sänkning, och

många har blivit arbetslösa. Även pensionärer har drabbats hårt, och de hade det svårt redan tidigare.

Störst skillnad märker de som särskilt haft nytta av den tidigare högkonjunkturen, då främst i städerna. På landsbygden har det inte varit den väldiga uppgång som i städerna men

även där drabbas man nu exempelvis av sänkta lärarlöner och pensioner.

– Tyvärr är det många av de reformer som regeringen nu tvingas att genomföra som borde ha varit gjorda tidigare.

Den lettiska skattenivån är låg i jämförelse med Sverige, berättar Hans Jönsson, men det har varit ett sätt att försöka få den svarta marknaden vit. Kritiken är nu att det görs för lite positiva åtgärder för att få igång samhällsekonomin och att det sker för mycket neddragningar och skattehöjningar. Tyvärr finns det också en stor misstro till politiker och stat. Den politiska situationen har också varit instabil med många nya regeringsbildningar. Den nuvarande regeringen har knappt suttit ett år och nästa år är det val.

Försäljning av egendom

Även inom kyrkan känner man av den ekonomiska krisen. Men där har man redan tidigare påbörjat ett arbete för att stabilisera ekonomin och säkerställa prästlönerna. Prästerna är nu också anställda av kyrkan och inte av de lokala församlingarna.

– Synoden (kyrkomötet) tog för ett och ett halvt år sedan beslut om att starta en prästlönefond. Den skulle då byggas upp genom att församlingarna gav 30 % av sin egendom till fonden. Varje församling ägde motsvarande 50 hektar mark som

skulle motsvara en prästlön. De flesta församlingarna har inte lyckats få avkastning på egendomen efter att den återlämnades efter Lettlands befrielse. I städerna har man i viss mån lyckats.

– Prästlönerna har varit under all kritik och många har tvingats till att ha ett annat arbete vid sidan av. Ofta betalades inte heller sociala avgifter. Förändringarna har tagit lång tid att förankra. Samtidigt poängterar han att om de hade hunnit sälja under högkonjunkturen till bra priser är risken stor att de investerat i fonder som sedan sjunkit. Det är ett böneämne att det ska gå att sälja egendomsmassan. Trots krisen finns det vissa intressenter som kan rädda projektet.

Förvaltarskapet

– Sedan anar vi förstås en viss tendens till att församlingarnas betalningsförmåga kan minska. Men samtidigt vill jag också säga att kyrkan kan visa på ett vittnesbörd genom att i svåra tider ge mer. Med det menar jag att om medlemmarna, de aktiva i kyrkan, hade gett sitt tionde hade det blivit en rejäl intäktsökning. Här handlar det om att medvetandegöra församlingarna om den kristnes ansvar för Guds rike.

– Vi som kyrka är ju väldigt rika. Vi förvaltar ju något som har ett evigt värde och som tar sitt uttryck även i tiden, också materiellt. Så mycket

handlar om att medvetandegöra medlemmarna om denna rikedom, att de sätter värde på den så att de använder sina talenter, sin tid och sin egendom för detta. Detta program är ett försök att systematisera något som talats om på olika nivåer redan tidigare. Själva har jag på församlingsnivå talat om detta med hjälp av ett material där det som står i Ps 24 betonas: *Jorden och allt som uppfyller den tillhör HERREN*. Vi är bara förvaltare, Gud är den ende rättmätige ägaren.

– Jag vill också lyfta fram ett ord av Paulus i Fil 4: *Jag har lärt mig att vara nöjd med det jag har. Jag kan leva enkelt och jag kan leva i överflöd*. Det intressanta är att han säger att han har lärt sig. Det handlar faktiskt om att lära sig att leva förnöjsamt. Han skriver också: *Har vi mat och kläder skall vi vara nöjda med det* (1 Tim 6:8)

Utbyte – inte bara mottagare

Målsättningen är att församlingarna själva ska klara sina driftskostnader och prästlöner. Däremot, större renoveringar kan man inte begära att de ska klara, om de inte har egendom att sälja. En del församlingar är dock för små för att klara driften. När det gäller internationellt stöd är kontakterna viktiga betonar Jönsson, och ger exempel på vänförsamlingar och organisationer i Sverige

som han själv haft kontakt med. På liknande sätt har Nordisk Östmission Magnus Olsson som sin representant som kunnat följa upp arbetet och bedömt vad som varit lämpligt att satsa på.

– Det är ett utbyte. Man får lära sig mycket genom dessa kontakter som kan bli till stor välsignelse.

Skilnad Sverige – Lettland

– Det finns en betydlig större medvetenhet om vad en kyrka är. Kyrkan står för något, och man har inte kommit med i kyrkan bara av tradition. En större del av medlemmarna är ”avgjorda”, medvetna. Men man ska inte idealisera. Det finns samma problem som i Sverige, men i helt andra proportioner. Därför får man säga att inte minst i kyrkan, men även allmänt i samhället, är det med mycket stor förvåning man tagit emot Svenska kyrkans beslut om att viga par av samma kön. Det jag också vill säga är: när man firar gudstjänst så firar man gudstjänst. Man är med på ett annat sätt. Man sjunger, svarar tydligt i liturgin, även i sina kroppsrörelser är man med. Man knäfaller under syndabekännelsen, står upp under bön och så vidare.

Intervjuare: **Gunnar Andersson**
Kyrka och Folk

Förkortad o. bearb för NÖ av A.E.

Gåvoredovisning

JULI 2009

Gåvor 71.835:00 kr
Kollekter 16.840:00
Summa 88.675:00 kr

Kollekter JULI 2009

Krogsered 110, Torestorp 203, Öxabäck 470, Pauluskapellet, Uppsala 990, Gamla Hjelmseryd 414:50, Bro (Vikorne) 1508, Brastad 4906, Angelstad 350, Göteborgs S:t Pauli 2981, Sätilla+Hyssna 2795:50, Östra Ny 142, Spekeröd 800, Ucklum 455, Kungshamnns pastorat 715.

Begravningar JULI 2009

Ruth Andersson, Tostared, Hanna Jacobsson, Skaftö, Sten Almerstam, Nylöse, Karin Larsson, Torsby (Älvsyssel), Ingrid Svensson, Härlunda (Allbo), Astrid Andersson, Stala, Ingrid Svensson, Uråsa, Karl Axel Hansson, Färgelanda, Mauritz Karlsson, Båve, Signe Widengård, Kville, Uno Söderberg, Täby (Roslagen), John Augustsson, Örby, Ingemar Eckerdal, Göteborg, Jan Bonnevier, Sigtuna.

Hyllningar JULI 2009

Märta Andersson, Fotskäl, CG Bergenstråle, Snöstorp, Bengt Bengtsson, Öckerö.

AUGUSTI 2009

Gåvor 40.385:00 kr
Arv 1.883:00 kr
Kollekter 20.475:50 kr
Summa 62.743:50 kr

Kollekter AUGUSTI 2009

Kungälv 3175, Nybro-Bäckebo kyrkl

samf 686, Pjätteryd 1507+623, Göteryd 1729, Hallaryd 255, Öxnevala 350, Västerlanda 300, Håлта 1110, Solberga 1146, Stora Lundby 1485, Stala 320, Kungälv's pastorat 1241:50, Hajom 2549, Lane Ryr 402, Ytterby 2288, Frändefors 701, Dorotea-Risbäck 417, Bäckebo 191.

Försäljning i Håлта vägkyrka har inbringat 1890 kr

Begravningar AUGUSTI 2009

Sten Almerstam, Nylöse, Hans Elmqvist, Örby, Vendela Andersson, Torp (på Dal), Karl-Gunnar Andersson, Erikstad, Elida Arvidsson, Lövvånger, Emma Kärlin, Solberga, Holger Hjost, Ytterby, Ingrid Hammarson, Göteborgs S:t Pauli, Allan Olsson, Ruth Högberg, Vänersborg, Anna Lindh, Bokenäs.

Hyllningar AUGUSTI 2009

Anders Eliasson, Lane Ryr, Sture Larsson, Torsby (Älvsyssel), Ragnhild Johansson, Håby, Bengt Olsson, Lane Ryr, K-J och B Olin, Kerstin Åkesson, Gudrun Kjellberg, Snöstorp, Gilbert Larsson, Vänersborg.

SEPTEMBER 2009

Gåvor 385.445:24 kr
Arv 4.854:21 kr
Kollekter 2.626:50 kr
Summa 392.925:95 kr

Kollekter SEPTEMBER 2009

Kungälv's pastorat 302:50, Fardhems pastorat 649, Loshult 925+320, Rönnäng 230, Klädesholmen 200.

Begravningar SEPTEMBER 2009

Ingrid Hammarson, Göteborgs S:t Pauli, Sten Almerstam, Nylöse, Karl Andersson, Solberga, Märta Olsson, Carl Salomonsson, Växjö, Bertil E Gärtner, Onsala, Leif Magnusson, Göteborg.

Hyllningar SEPTEMBER 2009

Carl Otto Westerhäll, Uddevalla (100 år), Gunhild Kvarneberg, Skaftö, Håkan Albinsson, Växjö.

Sykretsar SEPTEMBER 2009

Fotskäl 1000

Solberga 6000

Rättelser till NÖ 2/2009:

sykretsar i april 2009: Bäve 5119 tillkommer. Juni 2009: Gåvor var 60.542 och slutsumman 76.787.

Övriga upplysningar lämnas av kassören.

Kassörens nyårshälsning

Ett varmt tack för alla små och stora gåvor! Nästan varje vardag utom lördag kommer det ett kuvert från Plusgirot med era betalningar. Ibland kommer det ett från Bankgirot. Ofta är det kända namn för mig, då många av er är trofasta givare. Jag blir bekant med er även om jag inte har träffat er personligen. Det händer att vårt plusgironummer står i en dödsannons. Då kommer det en del nya givare, som vill komma ihåg den döde med en gåva till NÖ. Då gäller det inte bara att skriva ut minnesblad och sända till sorgehuset, begravningsbyrån eller kyrkan, utan dessa nya

givare skall också ha vår tidning ett tag (Om du passar in i denna grupp givare är det därför du får tidningen – ifall du undrar varför du får den). Sätter du värde på vår tidning emoter vi gärna minst en femtiolapp från dig nästa år. Men jag har ju inte gett på länge, kanske du tänker. Då kan det vara så att vi förstår att du tidigare var en trofast givare, men att du nu inte längre har möjlighet att ge. Då låter vi bli att ta bort dig ur registret. Jag är dock tacksam för alla adressändringar, och för anmälan om det är någon som verkligen inte längre skall ha NÖ-tidningen. Vår fortlöpande gallring i registret går ganska långsamt, och ibland upptäcker jag att det kommer en gåva från någon som hade stått på tröskeln till att plockas bort.

Omvänt har vi många tidningar i lager för den som har missat något nummer, eller som av annan anledning vill ha. Vårt missionsblad utgör en omfattande dokumentation i ämnet "Kyrka och mission i öst".

Man kan faktiskt skicka pengar till NÖ fastän man inte har något giro i Sverige. Det går bra att vid en internationell betalning använda Plusgirot SE29 95 0000 9960 2604220570 (NDEASESS),

eller vårt tyska giro: Deutsche Postbank DE77 5901 0066 0006 0306 64 (PBNKDEFF590). Tysk inrikesbetalning 6030-664, BLZ 59010066

Anders Eliasson

anders.eliasson@svenskakyrkan.se

Nordisk Östmission
tackar varmt och
innerligt sina många
medarbetare och gåvo-
givare för det gångna
årets trofasta stöd och
arbete i missionsverk-
samheten och önskar
en riktigt God jul och
ett välsignat nytt år!

Körsångare från Ukraina

Adressändringar meddelas kassören!
Nordisk Östmission, Fagerliden 6, 451 93 Uddevalla

Nordisk Östmission har enligt sina stadgar målsättningen ”att verka för evangeliets spridande bland i första hand östeuropeiska men i mån av ekonomi och övriga resurser också bland asiatiska folk”. Nordisk Östmission deltar också i mån av möjlighet i ”materiell hjälpverksamhet bland ovanstående folk”.

Tidningen Nordisk Östmission utkommer med fyra nummer per år, i mars, juni, september och december.

Ordförande: Martin Wihlborg, Torsgatan 36, 431 38 Mölndal. Tel. 031-16 24 80,
e-post: martin.wihlborg@globalnet.net

Kassör: Anders Eliasson, Fagerliden 6, 451 93 Uddevalla. Tel. 0522-64 21 86 dagtid,
Tel. 0522-66 42 00 kvällstid.

Ansvarig utgivare: Bengt Westholm, Guldringen 5, 426 52 Västra Frölunda.
Tel. 031-69 18 09

I redaktionen: Westholm, Eliasson samt Simeon Appell.

Hemsida: www.nordiskostmission.se

Vid insättning av minst 50:- på plusgiro 42 20 57-0 eller
bankgiro 484-5350 får Ni vårt missionsblad 4 ggr om året.